

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗୀତି ... (୫୧)

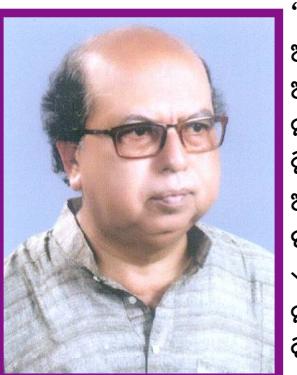

|| ଭାଙ୍ଗିଦେଲ ମନଟାକୁ ||

ଭାଙ୍ଗିବାର ଥିଲା ଭାଙ୍ଗିଦେଲ ଶେଷେ ଏଇ ମୋର ହୃଦୟକୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଆଗରୁ ପଢ଼ିଲିନି ତା'ର ଦେହେ ଲେଖା କବିତାକୁ ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି... (୭)

'ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମୋ ସୃଷ୍ଟି' ନାମକ ଏକ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ, ଯାହାକି ଆମ ମାଟିର ଜଣେ ପ୍ରସ୍ତୁତୟଣା ନାଟ୍ୟକାର ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ସାମଗ୍ରିକ ନାଟ୍ୟକୃତି ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

ହେମେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର

|| ହେଲା ଯେ... ହେଲା ନାହିଁ ||

ପଥର ପଥେ ନାଟକର ଆଶାତୀତ ସଫଳତାରେ ଆମୂହରା ହେଲି, ମୋ ନାଟ୍ୟ ଜୀବନ ଯେନିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ଶୀର୍ଷକୁ ଚଢ଼ି ଯାଉଥାଏ, କଳେକଳେ, ଗାଁରେ, ସହରରେ ଗୋଟେ ଯେନିତ ମୁହଁରୁ ମୁହଁକୁ ମୋ ନାଟକର କଳା, ମୋ କଥା ବ୍ୟାପି ଚାଲିଥାଏ ।

ସହଦେବ ଦାଦା ଆମ ଦକର କ୍ୟାପ୍‌ଡେନ୍ ଭଳି ଦୁର୍ଗୁଣ କରି ଚାଲିଥିଲେ । ଆମେ ସବୁ ଚାକ୍ଷୁଷ ଯାଉଛୁ ତ' ସେନେଇ ଖୁସୀରେ ସେ ବିଭୋର ହେଉଯାଉଥିଲେ ।

ଘର ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ଚାକ୍ଷୁଷ ଶୁଣିଲୁ... ନାଲିକଳ ଘର ପିଲାମାନେ ଆସିଲେ । ଦେଖୁଛି ଆ' ସହରୀ ପୁଅ ସିଆମନକୁ । ସେମାନେ କଣ ଆମ ଭଳି ଗାଉଁଲିଆ ହେଉଛନ୍ତି କି ! ହଜ୍ଜ ମଣିଷତେ ଆଣି ପକା, ସେମାନେ ବସିବେ ।

ପୁଁ ସେଇ ଛୋଟ ବଖରାଏ ଘରର ନଡ଼ାଜପର ଚାଲ ଗୋବର ଲିପା କାନ୍ଦୁ ତ ଚଟାଣକୁ ନିରେଖୁ ବାହି ମୁଣ୍ଡ ହେଉଗଲି । ସତେ କେତେ ସୁନ୍ଦର ତ ପରିଷ୍କାର ଏ ଘରଟି ।

ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ଝର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଉଠୁଥିଲା ଆକାଶକୁ । ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତିର ସୁନ୍ଦରତା ଆଲୁଅ ଚମକେଇ ଦେଉଥିଲା ଶୈଳ ଖୁଣ୍ଟାକ ଛୋଟ ଅଗଣାକୁ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ସୁକାନ୍ତି ନନ୍ଦ

ସତରେ ଶୋଳମାଳିଆ ଲାଗୁଛି... ଏ

ସପନ । ଭାଗ୍ୟ କି ଭଗବାନ... କାହା ଉପରେ ଆସୁ ରଖୁହେଉଛି । ଭୁଲଟି ପ୍ରିୟ ମଣିଷଙ୍କ ଛିନ୍ନହୃଦ୍ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଭାବିଲେ ଛିଃ ଲାଗୁଛି ଘର... ସଂସାର, ଭାଗ୍ୟ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ।

କାହା କଥା ନଶୁଣି ଲୟାଲୟା ପାହୁଣ୍ଡ ପକେଇ ଚାଲୁଥିଲେ ସହଦେବ ଦାଦା । ପାଦ ଚଳିଗଣି ପୁଅର ପିଲାଭଳି ତାକୁ ଆମେ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲୁ ।

ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣମୀର ଝର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଉଠୁଥିଲା ଆକାଶକୁ । ଚାନ୍ଦିନୀ ରାତିର ସୁନ୍ଦରତା ଆଲୁଅ ଚମକେଇ ଦେଉଥିଲା ଶୈଳ ଖୁଣ୍ଟାକ ଛୋଟ ଅଗଣାକୁ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଦେଖୁ ଏତେ ବିଦୁଳ ହେଉଗଲୁଯେ, ତରଭୟ ମନର କୋରଡ଼ ଭିତରୁ ଛାଏଁଛାଏଁ ଉଡ଼ିଗଲା । ପୁଣି ଚାଲିଲା ଘରେ ବାହାରେ ତ ମସିର ବେଡ଼ାରେ ଆମ ନସର ପସର ।

ସଂସାରରେ ସେଇ ସୁନା ଭଳି ତରଳ ବିଶ୍ୱସିବା ଗାଁ ଦାଣ୍ଡ ତ ଚାନ୍ଦିନୀର ଛାମୁଣ୍ଡିଆ ନେବାପାଇଁ ରଖିଥିଲେ ତେର ଦମ ଓ ସାହସ । ବାପା କିଛିତା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଲାଗୁଥିଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ସଂସାହରେ ଥରେ ଆମେ ଭାଉଭଉଣୀମାନେ ଏକାଠି ହେଇ ମଉଜମସି କରୁ । ଘରର ସଦସ୍ୟମାନେ ଆମ ଆତ୍ମୀୟତାକୁ ପସର କରି କହନ୍ତି- ଆଧୁନିକ ସମୟରେ ସଂପର୍କର ତୋଟି ତିଲା ହୋଇଗଲା ବେଳେ ଆମ ପିଲାମାନେ ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅଛନ୍ତି - ଏକତା କଣ କମ୍ ଗର୍ବର କଥା ।

ପରଦେ ବି ମଣିଷ କଣ ଖାଲି ଖାଉପିଇ ଶୋଇବା ପାଇଁ ବଞ୍ଚେ ! ବିଶ୍ୱାସ, ସହାନୁଭୂତି ଓ ଆବଶ୍ୟକତା, ତିଷ୍ଣତା ପାଇଁ ଖାବ୍ୟଠାରୁ ବି ଅଧିକ ଦରକାର ପଡ଼େ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଅନୁବାଚ ଗଳ୍ପ

ଶେଠିଆଙ୍କ ଭୋଜନ

ମୂଳହିନ୍ଦୀ- ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଅଗ୍ରବାଲ

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

ଆୟତର ବିଭାଗର ପଦସୁ ଅର୍ପିତର ଆଉ ଚାକ୍ଷୁଷ ଦିଏ ସେଦିନ ବଡ଼ ଭୋରରୁ ଶେଠି କୁହନଲାଇକ ବାସଭବନକୁ ଘେରାଉ କରିନେଲେ ।

